

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 192/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV č. k. B1-3C/62/2020-469 zo 7. februára 2025 takto

rozhodol:

1. Uznesením Mestského súdu Bratislava IV č. k. B1-3C/62/2020-469 zo 7. februára 2025 **boli porušené** základné práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV č. k. B1-3C/62/2020-469 zo 7. februára 2025 **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie.
3. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jej advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práv na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd uznesením, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

II.

2. Sťažovateľka sa návrhom zo 4. decembra 2020 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia a k návrhu priložila elektronický kolok v hodnote 33 eur, ktorý si v tento deň kúpila prostredníctvom služby poskytovanej Slovenskou poštou. Kolok bol platný do 3. januára 2021. Napriek tomu jej uznesením vyššieho súdneho úradníka z 31. októbra 2023 bol vyrubený súdny poplatok za jej návrh vo výške 16,50 eur. Proti tomu podala sťažovateľka sťažnosť. Uviedla, že súdny poplatok zaplatila kolkom priloženým k návrhu. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením mestský súd jej sťažnosť zamietol, keďže jej kolok do konca jeho platnosti nebol prepojený s jej návrhom a potom to už nebolo možné. Podľa mestského súdu sa sťažovateľka vrátenia 33 eur mohla domáhať na Slovenskej pošte.

III.

3. Sťažovateľka zdôrazňuje, že Slovenská pošta jej už 33 eur nevráti, keďže podľa jej obchodných podmienok tak môže urobiť len do dvoch rokov od zakúpenia kolku. Túto lehotu vzhľadom na uznesenie vyššieho súdneho úradníka z októbra 2023 nemohla stihnúť, keďže až vtedy sa mohla dozvedieť o tom, že súd nespároval ňou predložený elektronický kolok s jej návrhom. Je toho názoru, že opomenutie súdu spočívajúce v povinnosti včas spárovať jej kolok s jej návrhom alebo zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku jej nemôže byť na ťarchu. Takouto obštrukciou bolo zasiahnuté do jej ústavných práv, keďže okrem kolku za 33 eur musela zaplatiť aj súdny poplatok 16,50 eur tak, ako jej to bolo uložené namietaným uznesením.

4. Mestský súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že jeho uznesenie má všetky náležitosti a nie je dôvod dopĺňať jeho odôvodnenie, z ktorého vyplývajú skutočnosti podstatné pre rozhodnutie.

IV.

5. Pri uplatňovaní svojej právomoci ústavný súd nemôže zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu pri rozhodovaní o sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu rozhodnutím všeobecného súdu, sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou najmä z toho hľadiska, či závery všeobecných súdov vyjadrené v rozhodnutí sú dostatočne odôvodnené, či nie sú arbitrárne alebo svojvoľné a s priamym dopadom na niektoré zo základných práv a slobôd (I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05).

6. Predmetom ústavného prieskumu nevyhnutne musia byť aj rozhodnutia všeobecných súdov o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Aj uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok môže byť zasiahnuté do ústavných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Rozhodnutie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok podlieha prieskumu ústavného súdu z hľadiska rešpektovania zásad spravodlivého procesu vo všetkých jeho aspektoch. Znamená to predovšetkým to, že takéto rozhodnutie musí mať zákonný podklad a nemôže byť výsledkom arbitrárneho prístupu či zjavne nesprávneho posúdenia vzniknutej procesnej situácie predpisom podústavného práva, ktorým je v tomto prípade zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov o súdnych poplatkoch.

7. Názor mestského súdu o nezaplatení súdneho poplatku sťažovateľkou tým, že k návrhu priložila elektronický kolok, ktorý si zakúpila prostredníctvom služby poskytovanej Slovenskou poštou a tento nebol včas spárovaný, je zjavne mylný. Ide o argumentačný únik mestského súdu v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za vlastné zlyhanie, ktoré spočívalo v tom, že kolok včas, teda do skončenia jeho platnosti nebol spárovaný s poplatkovou povinnosťou sťažovateľky, ktorá vyplynula z toho, že sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia. Toto pochybenie súdu nemožno pričítať sťažovateľke s následkom, že má znova zo svojho majetku vynaložiť 16,50 eur na splnenie poplatkovej povinnosti, hoci všetky potrebné úkony vykonala. Preto bolo ústavnej sťažnosti vyhovieť a podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vyslovené, že uznesením mestského súdu boli porušené ústavné práva sťažovateľky, s tým, že uznesenie mestského súdu sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

8. Bolo úlohou mestského súdu, aby sa s pochybením, ktoré spočívalo v nespárovaní kolku predloženého sťažovateľkou v hodnote, ktorá presahuje poplatkovú povinnosť sťažovateľky, vysporiadal inak, teda bez toho, aby uložením už splnenej poplatkovej povinnosti zasahoval do majetkovej sféry sťažovateľky. Mestskému súdu nič nebráni v tom, aby vo svojej podateľni, kde sa vykonávajú činnosti spojené s párovaním kolkov, verifikoval dodatočnú možnosť tohto úkonu alebo nevyhnutne dospel k záveru, že predložením elektronického kolku, ktorý zavinením súdu nebol spárovaný, došlo k zaplateniu súdneho poplatku.

9. Zistené porušenie ústavných práv sťažovateľky odôvodňuje, aby jej mestský súd podľa § 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov úplne nahradil trovy konania, ktoré jej vznikli zastúpením advokátom. Ich výška bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), čo za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti 2 x 371 eur) s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 14,84 eur) zvýšené o daň z pridanej hodnoty, pretože advokát sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, predstavuje 949,17 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu